

Joan Saborido Camps, 39015942F, President de l'Associació **Via Vallès**, NIF G65140261, amb seu a Sabadell, 08202, carrer de la Font Nova 2, correu: viavalles@gmail.com,

En relació a l'avantprojecte de llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i a l'Avantprojecte de llei de l'organització veguerial de Catalunya.

PRESENTEM la següent Al·legació:

1 **Voluntat**

La constitució d'ens supralocals, com és el cas d'una Àrea Metropolitana de Barcelona hauria de basar-se en la voluntat dels municipis, tal i com afirma l'Estatut.

(Estatut) article 83. **Organització del govern local de Catalunya**

1. Catalunya estructura la seva organització territorial bàsica en municipis i vegueries.
2. L'àmbit supramunicipal és constituït, en tot cas, per les comarques, que ha de regular una llei del Parlament.
3. Els altres ens supramunicipals que creï la Generalitat es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis.

(Estatut) article 93. **Els altres ens locals supramunicipals**

Els altres ens locals supramunicipals es fonamenten en la voluntat de col·laboració i associació dels municipis i en el reconeixement de les àrees metropolitanes. La creació, la modificació i la supressió, i també l'establiment del règim jurídic d'aquests ens, són regulats per una llei del Parlament.

El principi de voluntat en l'adscripció metropolitana podria ser un mecanisme per a anar fent gradual la seva ampliació, de manera que es partís d'un àmbit per a anar gradualment a l'àmbit real. Aquesta possibilitat demanaria una organització flexible de la institució de l'àrea que permetés aquesta incorporació gradual i diversos graus de pertinença.

2 **Àmbit funcional**

La creació d'un àmbit funcional, com el metropolità, hauria de basar-se en la realitat territorial metropolitana i justificar-se en ella. L'àmbit que defineix el projecte de llei, no és ni metropolità, ni del continu urbà de la capital.

Que l'àmbit metropolità reconegut és irreal ho mostra, per exemple, el cas de Sabadell, no inclòs, però en canvi sí els de tres municipis del seu perímetre, com són Cerdanyola, Barberà i Badia del Vallès, amb els quals hi ha realment continuïtat urbana. Un altre cas clar de no inclusió ho seria l'àmbit metropolità del corredor de la B30/AP7, el qual concentra la dinàmica productiva més portent de l'àrea de Barcelona. En aquest corredor, la dualitat Sant Cugat / Rubí forma una única polaritat metropolitana, i mentre que la primera ciutat ha quedat inclosa, no ho ha estat la segona. En aquest corredor, el cas de la

polaritat Mollet/Parets és ben significativa, essent el primer pol de mobilitat metropolitana, mentre que els seu reconeixement ha estat nul.

3 Planificació

Un fet central del projecte de llei és la competència urbanística que passaria a l'àmbit metropolità en els seus aspectes principals (planejament i desenvolupament). Aquest punt té un inconvenient principal en el moment en que es preveu un únic Pla Director de l'àmbit i un únic Pla General d'Ordenació Urbana. La possibilitat de l'ampliació gradual de l'àrea per a fer-la coincidir amb la seva dimensió funcional no demanen necessàriament que aquests dos instruments siguin únics. Més clarament, l'àmbit metropolità queda molt clarament dividit per la ciutat central (Barcelona i entorns) de cara a mar i el corredor interior que forma el Vallès i una part del baix Llobregat. Seria molt més adequat al territori metropolità, com també a allò previst al Pla Territorial General de Catalunya, que el sistema urbà del Vallès formés part d'un Pla Director, a partir del qual es fessin els plans d'ordenació municipal. Aquesta estratègia de reconeixement de l'àmbit del Vallès facilitaria l'ampliació de l'àrea i la seva gestió urbanística.

4 Subsidiarietat

La concentració de competències en l'àrea no respecta el principi de subsidiarietat que el mateix Estatut proclama i ens apareix com a excessiva i poc flexible en la prestació dels serveis.

(Estatut) article 84. **Competències locals**

3. La distribució de les responsabilitats administratives en les matèries a què fa referència l'apartat 2 entre les diverses administracions locals ha de tenir en compte llur capacitat de gestió i es regeix per les lleis aprovades pel Parlament, pel principi de subsidiarietat, d'acord amb el que estableix la Carta europea de l'autonomia local, pel principi de diferenciació, d'acord amb les característiques que presenta la realitat municipal, i pel principi de suficiència financera.

Una organització oberta i flexible de l'àrea, encarada a assolir gradualment la seva dimensió real, hauria de permetre diferents graus de compromís dels municipis, a partir del respecte del principi de subsidiarietat. En particular, hauria de reservar algunes de les seves competències als àmbits menors de l'àrea, com són les comarques, per a fer que l'arquitectura de la seva organització fos coherent.

5 Autoritat de Barcelona, o àmbit funcional ?

El fet que la Comissió d'Urbanisme de la ciutat de Barcelona passi a ser de l'àmbit metropolità atorga a la ciutat de Barcelona una capacitat de control sobre la seva perifèria que no s'adiu amb els principis de l'autonomia municipal. El fet que s'entengui com a metropolitanes accions de direcció des de la capital cap a altres

municipis no és acceptable perquè el fet metropolità no obliga a aquesta direcció per part de la capital, ja que es tracta d'un fet funcional, no d'autoritat.

(Avantprojecte de llei de l'Àrea metropolitana, subratllat nostre) Article 29. Comissió d'Urbanisme de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

1. La Comissió d'Urbanisme de l'Àrea Metropolitana de Barcelona és un òrgan urbanístic del Departament de Política Territorial i Obres Públiques la presidència del qual correspon al conseller o consellera de Política Territorial i Obres Públiques, o a la persona en qui delegui o que el/la substitueixi, i la vice-presidència, al president o presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que, amb caràcter general, pot delegar aquest càrrec en el/la vice-president executiu o en un altre conseller o consellera metropolitans.

2. A més del president, la Comissió d'Urbanisme de l'Àrea Metropolitana de Barcelona està integrada pels vocals designats de la forma següent:

a) Deu pel conseller o consellera del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, dels quals cinc ho seran en representació d'aquest Departament i cinc ho seran en representació d'altres departaments de la Generalitat.

b) Deu pel president o presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, cinc dels quals han de ser designats a proposta de l'alcalde de Barcelona. Entre aquests deu vocals s'inclou el vice-president.

6

Desordre institucional

Es crea, de fet, una alteració profunda en l'ordre de l'organització de Catalunya prevista a l'Estatut, amb una meitat de la seva població bàsicament inclosa en una àrea metropolitana i l'altra meitat en la resta de les institucions: vegueries i comarques. Aquestes institucions, vegueries i comarques, són, en l'àmbit metropolità, purament nominals o testimonials i, de fet, inexistents. Aquesta realitat dual no és prevista per l'Estatut. L'àrea metropolitana es constitueix, doncs, com un règim excepcional, no lligat per la lògica de l'organització territorial de l'estatut.

En el cas que s'arribés a constituir una vegueria al Penedès (Alt i Baix Penedès, i Garraf), l'àrea metropolitana hauria de coincidir amb la Vegueria de Barcelona (comarques del Barcelonès, Baix Llobregat, Maresme i Vallès occidental i Oriental). Aquest fet indica com no queda resolta l'organització territorial de Catalunya prevista en els dues lleis objecte d'al·legació.

7

Cal una organització que faci possible l'àrea metropolitana del segle XXI

La proposta de recuperació de l'antiga àrea metropolitana, a la qual s'ha afegit només els municipis de Barberà del Vallès i Badia, parteix d'un marc antic definit el 1956, quan aquesta perifèria de Barcelona era purament rural. Aquest àmbit, no obstant, inclou municipis com Begues, propers a la realitat metropolitana, però aïllat del tot, i no incorpora molts municipis estretament lligats a la dinàmica metropolitana. Com a institució queda lligada més al passat que no pas a una opció de futur. I aquesta és la seva gran debilitat. Confon la creació d'un àmbit de perímetre de la capital amb l'organització del fet metropolità i, de cara al segle XXI i a la realitat productiva i social metropolitana de Barcelona apareix, no ja com a dèbil i errònia, sinó com a completament mancada de futur.

Ateses les consideracions anteriors, que es deriven dels avantprojectes de llei de creació de les vegueries i de l'àrea metropolitana de Barcelona, **DEMANEM**:

Primer:

Que es formulin de nou ambdues lleis, amb el desenvolupament de les competències i aspectes d'organització que articulin ambdós nivells, vegueries i àrea, de manera compatible i ordenada amb les comarques.

Segon:

Que el fet metropolità es basi en una ordenació real del fet territorial metropolità, a partir d'aspectes voluntaris i de cooperació i de no supeditació d'uns municipis a l'autoritat d'un altre. Que es prevegi una àrea metropolitana adequada que miri al futur del segle XXI i a les dimensions del fet productiu i social ja avui present.

Tercer:

Que se'ns rebi i que puguem explicar més detalladament les crítiques que els dos projectes de llei ens mereixen així com les possibles solucions.

Joan Saborido Camps, President de **Via Vallès**
Sabadell, 4 de gener de 2010.

Departament de Governació Administracions Públiques
Via Laietana, 26
08003 Barcelona